

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Verdeș Alexandru xxxxx, născut la xxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 04.06.2019 – 14.06.2019;

Instanța de apel: 05.07.2019 – 28.01.2020;

Instanța de recurs: 12.06.2020 – 11.11.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 iunie 2019, Verdeș Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin. (2) Codul penal și i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 100 (una suta) ore.

Conform art.87 alin. (1) Codul penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 (una suta) ore s-a înlocuit cu echivalentul acestora în zile de închisoare pe un termen de 25 zile.

I-a fost stabilit lui Verdeș Alexandru, conform art.85 alin.(1) Codul penal, prin cumularea parțială a pedepsei stabilite prin prezenta sentință cu partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2017, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 4 (patru) luni și 20 (douăzeci) zile.

Conform dispoziției art.90 din Codul penal, a fost suspendată executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Verdeș Alexandru pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

A fost încasat de la Verdeș Alexandru în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei.

A fost soluționată soarta copurilor delictive.

Cauza penală a fost examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: începând cu o perioadă de timp nestabilită de către organul de urmărire penală, Verdeș Alexandru, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său, a obținut în circumstanțe necunoscute, analogul substanței psihotrope AB-PINACA-CHM, în scop de consum personal, păstrând substanța asupra sa până la 06.02.2019, ziua în care acesta a consumat-o la domiciliul său, în apartamentul nr.59, amplasat pe str. xxxxx, mun. Chișinău, urmele consumului de droguri fiind depistate și ridicate de către ofițerul de sector al SP-3 al IP Buiucani, Iachim Victor, care a efectuat cercetarea la fața locului în apartamentul nominalizat, la solicitarea lui Verdeș Galina, care este mama lui Verdeș Alexandru.

La 06.02.2019, la ora 20:55, fiind sesizată poliția de către Verdeș Galina, pe faptul sustragerii de către fiul său Verdeș Alexandru, a cuptorului cu microunde din apartamentul nr.59, amplasat pe str. A. xxxx, mun. Chișinău, fiind efectuată cercetarea la fața locului în apartamentul nominalizat, în una din odăile acestuia, au fost depistate o butelie cu inscripția „Coca Cola” de 1,5 L și fragmente de folii din staniol, care au fost ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.02.2019.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-519 din 08.04.2019, s-a stabilit ca depunerile de pe fragmentul de butelie cu inscripția pe etichetă „Coca Cola 1,5 L” și a fragmentelor de folii de 3 staniol îngrămădite, ridicate la data de 06.02.2019 în apartamentul nr.59, str. xxxxxx, mun. Chișinău, conțin cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201.

Cantitatea depunerilor de pe fragmentul de butelie ce conțin cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie în total 0,034 grame, iar de pe fragmentele de folii de staniol - cantități de urme.

Conform informației nr.01-12/632 din 18.04.2017, parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie și Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor, menționată în același raport de constatare, substanța MDMB(N)-2201 constituie analog al substanței psihotrope AB-PINACACHM, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, incluse în „Tabelul I. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale.

Lista nr. 2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 5 octombrie 2004”.

Conform pct.193 al Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,01 g. până la 0,25 g., constituie proporții mari.

Acțiunile lui Verdeș Alexandru au fost încadrate în baza art.217 alin. (2) Codul penal, circulația ilegală a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Ciuperca Ștefan, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii, prin care Verdeș Alexandru, de recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin. (2) Codul penal și să-i fie stabilită pedeapsa de 8 luni închisoare, iar în conformitate cu art. 85 Codul penal, prin adăugarea în întregime la pedeapsa aplicată, a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2017, a-i stabili Verdeș Alexandru pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În argumentarea apelului procurorul a invocat următoarele:

- pedeapsa aplicată de către instanța de judecată în privința inculpatului Verdeș Alexandru nu corespunde gravității infracțiunilor săvârșite, personalității lui, și pericolului social pe care îl reprezintă;

- pedeapsa prea ușoară care a fost aplicată inculpatului, va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- pedeapsa aplicată lui Verdeș Alexandru este contrară prevederilor art. 90 alin. (10) Codul penal;

- suspendarea condiționată a executării pedepsei îl va favoriza pe Verdeș Alexandru să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție;

- în cauza dată nu există circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea vinovăției inculpatului, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul Verdeș Alexandru a fost anterior condamnat pentru infracțiuni de sustragere cu aplicarea violenței asupra persoanelor (art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) din Codul penal), iar o cauză penală a fost încetată în privința acestuia pe motivul împăcării

părților, aceasta fiind comisă tot când acesta se afla în termen de probațiune;

- consideră inoportun aplicarea art. 90 Codul penal în privința inculpatului Verdeș Alexandru și acordarea unei încrederi în vederea corectării sale prin aplicarea instituției suspendării executării pedepsei, ori trecutul istoric al acestuia și personalitatea sa ne arată că acesta nu a însușit lecția respectivă și nu s-a corectat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea care se referă la stabilirea pedepsei, și pronunțată, în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Verdeș Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Codul penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.85 Codul penal, pentru cumul de sentințe, se stabilește, prin adăugare parțială a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2017, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. *În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată.*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Verdeș Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin. (2) Codul penal, circulația ilegală a analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a se ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ține cont de prevederile art.art.7,61,75 Cod penal

Instanța de apel a menționat că, în speță, reieșind din soluția adoptată de prima instanță, a constatat că la stabilirea și aplicarea

pedepsei în privința inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu au ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, de urmările prejudiciabile, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse prea blânde în privința inculpatului.

La aplicarea pedepsei lui Verdeș Alexandru, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Codul Penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, inculpatul a comis o infracțiune din intenție care face parte din categoria celor ușoare conform art. 16 Cod penal, de persoana celui vinovat - inculpatul anterior a mai comis infracțiuni, care prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2017 în baza art.187 alin.2 lit. b), e) și f) Codul penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, conform art.90 din Codul penal, executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, de comportamentul inculpatului pînă și după comiterea infracțiunii, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

Prin urmare instanța de apel analizând faptele constatate că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei) nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5. *Decizia instanței de apel*, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului, care invocând temei pentru recurs pct.6, 10, din dispozițiile art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței.

5.1 *În motivarea recursului avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului a indicat că:*

- prin hotărârea atacată s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală);

- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală);

- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 61,75,77 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră în raport cu gravitatea faptei și cu consecințele survenite;

- concluziile instanței privind refuzul aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal nu sunt reflectate în hotărârea judecătorească;

- consideră necesar a învedera faptul că cauza penală în privința lui Verdeș Alexandru a fost examinată de prima instanță în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală;

- ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, consideră că noile limite cu care urma să opereze instanța la stabilirea pedepsei constituie din maximum acesteia - 4 an și din minimum - 8 luni, închisoare;

- instanța de apel face trimitere a răspunsul Biroului de Probațiune Buiucani din 07.10.2019, însă interpelarea acestui act nu a fost solicitat de nici una din părți, în cadrul cercetării judecătorești acest act nu a fost cercetat iar apărarea nu a făcut cunoștință cu el și nu a avut posibilitatea de a se expune pe marginea lui;

- a menționat că prima ședință în instanța de apel a fost stabilită pentru 09.10.2019, care nu a fost lucrativă, astfel consideră că actul a fost solicitat înafara procesului de judecată sau cu încălcarea competenței instanței de apel;

- consideră că instanța de apel a examinat superficial și neobiectiv cauza penală, nu a făcut o analiză suficientă a probelor administrate, nu a verificat și apreciat probele în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

6. Pe marginea recursului declarat a depus referință procurorul care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece lecturând materialele cauzei penale în coraport cu argumentele invocate în recurs, s-a constatat că soluția instanței de apel referitoare la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75-78, 85 Cod penal, și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Articolul 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Articolul 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocat de recurent, prevede *eroarea de drept când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale- nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, în conformitate cu dispozițiile art. 90 Cod penal.*

La fel, Colegiul penal evidențiază că recurentul a invocat și prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *instanța a admis o eroare gravă de drept care a afectat hotărârea.*

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5.1 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.1* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 70, 75-78, și 85 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală,

în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură *persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.*

Așadar, se reține că, sancțiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsă cu 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Instanța de recurs reține, că instanța de apel a stabilit inculpatului în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.85 Codul penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 iulie 2017, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal menționează, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele

fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității 5 sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se constată în speță, recurentul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului de către instanța de apel, și anume în latura penală în partea neaplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal la acest capitol menționează că potrivit practicii judiciare constante, suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei, stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare, prin suspendarea pentru o anumită perioadă de timp a executării pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Iar, pentru aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei este imperativ ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea acesteia.

Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (*infracțiunea este una ușoară*), atitudinea inculpatului față de procesul penal derulat în privința sa (*inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer*), persoana inculpatului (*acesta anterior a fost judecat, care prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iulie 2017 în baza art.187 alin.2 lit. b), e) și f) Codul penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, conform art.90 din Codul penal, executarea pedepsei*

fiind suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, de comportamentul inculpatului pînă și după comiterea infracțiunii) și de comportamentul inculpatului pînă și după comiterea infracțiunii, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

Colegiul penal observă că, instanța de apel a luat în considerare faptul că inculpatul, care anterior a fost judecat, a comis din nou o infracțiune, *cu intenție*, motiv din care instanța de apel just a concluzionat că, de fapt, inculpatul nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității.

Colegiul penal consideră că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, a ținut cont de prevederile legale relevante și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Față de cele ce preced, instanța de recurs consideră neîntemeiate motivele recursului declarat de apărare sub aspectul individualizării greșite a executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului și constată că, este corectă și motivată suficient concluzia instanței de apel privind imposibilitatea aplicării în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, aceasta fiind un drept acordat prin lege instanței de judecată și nu o obligație.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „ Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai decît în hotărâre motivele...”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Or, corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvîrșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Cât privește inculpatul, odată i s-a acordat o asemenea facilitate, el fiind condamnat anterior pentru infracțiune de sustragere cu aplicarea violenței asupra persoanelor (art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) din Codul

penal), iar o cauză penală a fost încetată în privința acestuia pe motivul împăcării părților, aceasta fiind comisă tot când acesta se afla în termen de probațiune, a continuat activitatea infracțională ceea ce demonstrează că nu a făcut concluziile respective și a săvârșit din nou o infracțiune.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe calea corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, astfel instanța de apel just a concluzionat că nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis infracțiunea, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare, în aspectul dat fiind aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

În urma celor expuse, Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că instanțele de fond, nu au ținut cont în mod obiectiv de faptul individualizării pedepsei inculpatului, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, pledând pentru o pedeapsă mai blândă.

Totodată, Colegiul penal constată că, instanța de apel corect a concluzionat că numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei) nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane având în vedere și faptul că, prin răspunsul Biroului de probațiune Buiucani, mun. Chișinău din 07.10.2019, instanța de apel a fost informată că inculpatul Verdeș Alexandru în perioada 18.04.2018 - 30.09.2019 de circa 7 ori a fost avertizat/ preîntâmpinat că în cazul încălcării sistematice a obligațiilor, adică de două și mai multe ori, consilierul de probațiune va înainta în instanța de judecată un demers cu materialele corespunzătoare, solicitând anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar pe numele lui au fost pornite două cauze penale de către OUP al SUP a IP Buiucani, și că nu a fost executată până la moment obligațiunea să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent. La fel la 06.10.2018 subiectul probațiunii Verdeș Alexandru a fost plasat în Centrul de Reabilitare "Lumina Vieții" or. Fălești, pentru o perioadă de 6 luni, despre acest fapt a fost informat Serviciul Monitorizare electronică și tehnologii informaționale în scopul stabilirii Geozonei, la 27.12.2018 acesta a părăsit nemotivat Centrul de Reabilitare, fără a informa consilierul de probațiune.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Ținând cont de cele expuse supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pavlov Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Verdeș Alexandru xxxxx* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda